

Nr 183

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om ändring i tulltaxeringsförordningen (1960: 391), given Stockholms slott den 30 oktober 1970.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogat förslag till förordning om ändring i tulltaxeringsförordningen (1960: 391).

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

BERTIL

G. E. Sträng

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås utvidgade möjligheter till tullfrihet för delar till flygplan och för vissa transporttekniska hjälpmedel.

Förslag
till
Förordning
om ändring i tulltaxeringsförordningen (1960: 391)

Härigenom förordnas i fråga om tulltaxeringsförordningen (1960: 391)¹ dels att i förordningen skall införas ett nytt moment, 4 § 5 mom., av nedan angivna lydelse, dels att 5 § 1 mom. skall ha nedan angivna lydelse.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

4 §.

5 m o m. För andra transporttekniska hjälpmedel än sådana som avses i 4 mom. åtnjutes tullfrihet under viss tid i den mån Konungen förordnar därom.

5 §.

1 m o m.² På villkor — — — — — kan ifrågakomma;

f) delar, tillbehör och material vilka av lufttrafikföretag eller andra flygplansägare införs för att användas uteslutande för ombyggnad, reparation, inredning eller utrustning av luftfartyg; samt

f) delar, tillbehör och material, vilka äro avsedda att användas uteslutande för ombyggnad, reparation, inredning eller utrustning av luftfartyg eller av delar eller tillbehör till luftfartyg; samt

g) delar till — — — pansrade stridsfordon.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1971.

¹ Senaste lydelse av rubriken 1968: 26

² Senaste lydelse 1964: 256

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Regenten, Hertigen av Halland, i statsrådet på Stockholms slott den 30 oktober 1970.

Närvarande:

Statsministern PALME, ministern för utrikes ärendena NILSSON, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, HOLMQVIST, ASPLING, LUNDKVIST, GEIJER, MYRDAL, ODHNOFF, MOBERG, BENGTTSSON, NORLING, LÖFBERG, LIDBOM, CARLSSON, FELDT.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter *vissa tullfrågor* och anför.

I skrivelse den 6 augusti 1968 har Svenska privat- och affärsflygföreningen hemställt om viss utvidgning av den nu gällande rätten till tullfrihet vid import av flygmateriel. Över framställningen har yttranden avgivits av generaltullstyrelsen den 21 januari 1970 och kommerskollegium den 28 november 1968. Vidare har Instruments Ryan S. A., Schweiz, i skrivelse den 12 februari 1969 hemställt om ökade möjligheter till tullfrihet för registrerade mätinstrument som tillfälligt införs till riket för att användas i samband med import och export av ömtåliga varor. Över denna framställning har generaltullstyrelsen avgivit yttrande den 4 maj 1970.

Enligt tulltaxan (1968: 25) gäller tullfrihet för sådana delar till flygplan som är hänförliga till tulltaxenr 88.03, dvs. i huvudsak flygplanskroppar, vingar och landningsställ. Motorer, elektrisk utrustning och instrument och annan materiel för flygplan är däremot i allmänhet tullbelagda.

Enligt 5 § 1 mom. f) tulltaxeringsförordningen (1960: 391) finns möjlighet till tullbefrielse för delar, tillbehör och material, vilka av lufttrafikföretag eller andra flygplansägare införs för att användas uteslutande för ombyggnad, reparation, inredning eller utrustning av flygplan.

Genom dessa bestämmelser kan flygföretag och flygplansägare således tullfritt importera alla delar och tillbehör, inklusive motorer, som kan behövas för underhåll och reparationer av deras flygplan. Däremot kan annan importör inte få tullfrihet.

Svenska privat- och affärsflygföreningen hemställer i sin skrivelse att import av material för ombyggnad, reparation, inredning eller utrustning av luftfartyg skall få ske tullfritt oberoende av vilket företag som ombesörjer importen. Föreningen framhåller bl. a. följande.

De begränsningar som anges i § 5 har tidigare inte utgjort något större hinder för flygbranschen. Man har beställt det material man har behövt

för en reparation, inväntat de beställda varorna och förtullat med angivande av vilket specifikt flygplan varorna varit avsedda för.

Flygbranschen har emellertid utvecklats mycket kraftigt och man kan inte acceptera att reparation av flygplan fördröjes genom att vissa firmor ej beredes möjlighet att lagerhålla flygmaterial för omedelbar leverans till förbrukarna. Kungl. Generaltullstyrelsen har nämligen tolkat § 5 så att tullbefrielse icke kan åtnjutas av den som enbart driver handel med varor av ifrågavarande slag.

För flygbranschen är det väsentligt att import och lagerhållning av varor avsedda för flygplan får ske tullfritt oberoende av vilket företag som ombesörjer importen. Detta är väsentligt också av den anledningen att man på marknaden önskar upprätthålla fri konkurrens.

SPAF vill också gärna framhålla att det på grund av flygplantillbehörs höga kostnadsnivå är ekonomiskt prohibitivt att importera och använda flygplantillbehör för andra ändamål än flygplan.

Generaltullstyrelsen tillstyrker i sitt yttrande bifall till föreningens yrkande. Styrelsen framhåller, att den snedvridning som de nuvarande bestämmelserna medför i konkurrensen mellan olika företag i och för sig skulle kunna undvikas om tullfrihetsförmånen anknöts till materielens beskaffenhet och inte till den faktiska användningen. I så fall måste emellertid tullfrihetens omfattning komma att inskränkas till att avse endast materiel som uppenbarligen skall användas för flygplan. Vidare skulle tulltaxeringen på grund av de svårbedömbara tekniska förhållandena bli komplicerad och styrelsen avvisar därför en sådan lösning. Styrelsen tillstyrker emellertid, mot bakgrunden av de synpunkter som anförts från branschen, att import av flygmateriel skall få ske tullfritt även av handelsföretag och idkare av verkstadsrörelse. Styrelsen föreslår därför att den nuvarande begränsningen till vissa importörkategorier av tullfriheten för flygplansmateriel enligt 5 § tulltaxeringsförordningen upphävs, och förutsätter därvid att tillfredsställande kontrollmöjligheter tillskapas så att missbruk av förmånen kan hindras. Tullfriheten bör även kunna få åtnjutas för materiel som avses att komma till användning i fråga om delar eller tillbehör till luftfartyg.

En utvidgning av tullfriheten i överensstämmelse med vad styrelsen föreslagit förordas även av *kommerskollegium*.

Generaltullstyrelsen framhåller i sitt yttrande över framställningen om tullfrihet för registrerande mätinstrument att det numera ofta förekommer transport av lättförädligt gods i transportmedel (härunder inbegripet containers) där möjlighet finns att reglera vissa förhållanden under transporten, t. ex. hålla temperaturen vid visst gradtal. För kontroll används registrerande termometrar och andra mätinstrument. Om dessa instrument är fast monterade i transportmedlet kan de åtnjuta tullfrihet på samma villkor som enligt tulltaxeringsförordningen gäller för transportmedel och emballage. Det är emellertid vanligt att sådana instrument kommer in särskilt för att användas i samband med svensk export eller efter ankomsten av en varu-

transport till Sverige monteras ur transportmedlet och återsänds till avsändaren. För instrument som inkommer särskilt eller inte är fast monterade i transportmedlet föreligger enligt nuvarande bestämmelser inte möjlighet till tullfrihet. Styrelsen finner det emellertid skäligt att dylika transporttekniska hjälpmedel, som förblir utländsk egendom och avses att användas enbart i samband med transporter till och från utlandet, under förutsättning av viss kontroll skall kunna medges temporär tullfrihet. Styrelsen föreslår därför att bestämmelser härom införs i huvudsak motsvarande dem som nu gäller beträffande containers.

Departementschefen

De vidgade möjligheter till tullfrihet som behandlats i det föregående utgör närmast en anpassning till vad som krävs på grund av den faktiska utvecklingen. Jag förordar att dessa utvidgningar genomförs på det sätt som generaltullstyrelsen föreslagit. Härför krävs vissa ändringar i 4 och 5 §§ tulltaxeringsförordningen. Ändringarna bör träda i kraft den 1 januari 1971.

Under åberopande av det anförda hemställer jag att Kungl. Maj:t i proposition föreslår riksdagen att antaga inom finansdepartementet utarbetat förslag till *förordning om ändring i tulltaxeringsförordningen (1960: 391)*.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Kungl. Höghet Regenten att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Gunnel Anderson